

عنوان مقاله:

بررسی نقش ویژگی های مثبت شخصیتی در بهبود خود رهبری در سازمان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی سالانه تحولات نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

روح اله صالحی - گروه مدیریت بازرگانی واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

نبی اله محمدی - گروه مدیریت بازرگانی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

نتیجه مطالعات حاکی از آنست که برخی از ویژگی های شخصیتی مانند خوش بینی و امیدواری می توانند از طریق خودشکوفایی و روند خودمدیریتی در بین افراد بر خود رهبری تاثیر بگذارند از نظر محققین خصوصیات شخصیتی مانند خوش بینی و امیدواری می توانند بر توانایی خود-رهبری افراد نیز تاثیر بگذارد به عبارتی دیگر خوش بینی و امید به طور متفاوتی نتایج خود رهبری در سازمان را تحت تاثیر قرار می دهند. خود رهبری مجموعه ای از استراتژی های رفتاری و شناختی صریح است که از طریق آن افراد بر خود تاثیر می گذارند، کنترل می کنند و آنها را هدایت می کنند. بنابراین در این مقاله تعاریف ویژگی های مثبت شخصیتی (امیدواری، خوش بینی)، خود رهبری و عوامل مرتبط با آن مورد بررسی قرار می گیرد؛ همچنین توضیحاتی در مورد خودشکوفایی و خودکارآمدی ارائه می گردد و در ادامه ارتباط هر یک از متغیرها که بسیار مفید می باشد مورد بررسی قرار می گیرد و نهایتا بحث و نتیجه گیری کلی و پیشنهاداتی از دیدگاه صاحب نظران ارائه می گردد

کلمات کلیدی:

بین ویژگی های مثبت شخصیتی (امیدواری، خوش بینی)، خود رهبری با میانجی گری خودشکوفایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268345>

